

UITSPRAAK

SGIM 2021-29

Van

De Geschilleninstantie Mondzorg ex artikel 3 Reglement Geschilleninstantie Mondzorg d.d. 1 januari 2017, hierna te noemen het 'Reglement', van Stichting Geschilleninstantie Mondzorg.

Inzake

De geschilprocedure van de heer A, wonende te B, hierna te noemen 'klager', tegen de heer C, tandarts te D, hierna te noemen 'verweerder'. Verweerder is via de klachtenregeling van de [beroepsorganisatie] aangesloten bij Stichting Geschilleninstantie Mondzorg.

Verloop van de procedure

- 1 Klager heeft bij email van 5 augustus 2021 het geschil bij de Geschilleninstantie Mondzorg aanhangig gemaakt. Klager is verzocht aanvullend het geschilformulier in te vullen. De Geschilleninstantie Mondzorg heeft het door klager ingevulde geschilformulier (eveneens) op 5 augustus 2021 ontvangen.
2. Het door klager verschuldigde griffiegeld heeft de Geschilleninstantie Mondzorg op 8 augustus 2022 ontvangen.
3. Verweerder heeft op 30 augustus 2021 het verweerschrift ingediend.
4. Partijen zijn uitgenodigd voor een hoorzitting op 17 december 2021.
5. De hoorzitting heeft op 17 december 2021 plaatsgevonden te Bunnik. Partijen zijn ter zitting verschenen en hebben hun standpunt toegelicht.

De klacht

De kern van het geschil betreft het verwijt van klager dat verweerder nalatig heeft gehandeld door onvoldoende regie te voeren en de behandelingen over te laten aan zijn mondhygiëniste. Aan klager werd te kennen gegeven dat het goed ging met zijn gebit terwijl er ernstige parodontale problemen waren. Als gevolg hiervan heeft klager schade aan zijn gebit geleden.

De klacht ziet, zakelijk weergegeven, op het navolgende.

Klager heeft in mei 2017 op aanraden van zijn tandarts een parodontoloog gezocht. Klager dacht dat verweerder parodontoloog was; zo doet verweerder zich voorkomen en zo is te lezen op de gevel van de praktijk. Aanvankelijk was het contact met verweerder goed. Verweerder stelde in overleg met klager een behandelplan op en klager had vertrouwen in verweerder. Klager hecht groot belang aan een gezond gebit. Klager rookte en verweerder adviseerde klager daarmee te stoppen. Dit kostte klager veel moeite maar het is hem gelukt. Na het eerste overleg over het behandelplan heeft klager

verweerder nog één keer gezien bij een extractie; daarna werden alle behandelingen overgelaten aan de mondhygiënistes in de praktijk. Verweerder heeft hij niet meer gezien.

Aan klager werd steeds te kennen gegeven dat het goed was met zijn mondgezondheid. Hij was dan ook zeer verbaasd toen hij in augustus 2019 voor een controleafspraak bij zijn tandarts kwam die hem te kennen gaf dat hij zeer diepe pockets had, één van 10. Klager ontdekte toen dat verweerder geen parodontoloog is maar alleen tandarts; verweerder had klager dit niet verteld.

Klager verwijt verweerder dat hij het paroprotocol niet goed heeft gevolgd en klager ten onrechte heeft laten weten dat het goed was met zijn gebit. Verweerder heeft de behandelingen van klager volledig overgelaten aan de mondhygiënistes en zelf geen controles uitgevoerd. Evenmin heeft verweerder de tandarts van klager geïnformeerd over zijn bevindingen.

Klager heeft door toedoen en nalaten van verweerder ernstige schade aan zijn gebit opgelopen. Klager heeft zich tot een andere (echte) parodontoloog gewend die constateerde dat twee elementen moesten worden getrokken. De huidige mondsituatie van klager is: gevorderd botverlies en gevorderde parodontitis.

Klager verlangt een erkenning van zijn klachten en hoopt dat de onderhavige procedure ertoe zal leiden dat andere patiënten de problemen van klager bespaard zullen blijven. Klager verlangt een vergoeding van de kosten die hij heeft moeten maken en nog zal moeten maken om de door verweerder veroorzaakte schade aan zijn gebit te herstellen. Die kosten zullen naar verwachting ongeveer € 2.300,00 bedragen.

Het verweer

Klager heeft zich in mei 2017 bij verweerder gemeld vanwege ernstige parodontale problemen. Verweerder is een tandarts die gespecialiseerd is in parodontologie maar hij is geen parodontoloog en niet als zodanig geregistreerd; hij is tandarts-parodontoloog en tandarts-implantoloog. Verweerder is niet ingeschreven bij de NVvP (Nederlandse Vereniging voor Parodontologie). Klager was erg gemotiveerd om zijn mondgezondheid te verbeteren. Verweerder heeft klager uitgelegd dat roken een risicofactor is voor parodontale problemen en klager is op advies van verweerder daarmee gestopt.

Verweerder heeft een behandelplan met klager besproken en ook de extracties van de elementen 17, 37 en 47. Op 7 juni 2017 heeft verweerder element 37 geëxtraheerd. De mondhygiënistes van verweerder zijn vervolgens overgegaan tot een grondige reiniging van het gebit van klager, element voor element. Aanvankelijk was sprake van een verbetering van de mondgezondheid maar de parodontale situatie bleef kritisch.

Verweerder was verbaasd en teleurgesteld dat klager, nadat hij tien maanden niet in de praktijk was geweest, een klacht tegen verweerder indiende. Verweerder had een persoonlijk gesprek met klager op prijs gesteld. Verweerder is van mening dat hij niet nalatig is geweest bij de behandeling van klager. Verweerder heeft de indruk dat klager de verantwoordelijkheid voor zijn parodontale situatie bij verweerder wil leggen; klager kan echter geen wonderen verwachten van verweerder.

Verweerder erkent dat hij heeft verzuimd de tandarts van klager over het behandelverloop te informeren. Normaal gesproken gebeurt dit wel in zijn kliniek. Verweerder heeft telefonisch contact opgenomen met de tandarts van klager en haar zijn excuses hiervoor aangeboden.

De beoordeling

Bevoegdheid Geschilleninstantie Mondzorg

De Geschilleninstantie Mondzorg is op grond van artikel 3 Reglement bevoegd om uitspraak te doen over een geschil dat is ingediend tegen een zorgaanbieder die bij de Geschilleninstantie Mondzorg is aangesloten. Zorgaanbieders die aangesloten zijn bij de klachtenregeling van de KNMT, NVM of ONT zijn tevens aangesloten bij Stichting Geschilleninstantie Mondzorg en vallen derhalve onder de werkingssfeer van het Reglement (artikel 2 Reglement).

De Geschilleninstantie Mondzorg stelt vast dat verweerder aangesloten is bij de klachtenregeling van de [beroepsorganisatie]. Dit houdt in dat verweerder via deze klachtenregeling is aangesloten bij de Geschilleninstantie Mondzorg. De Geschilleninstantie Mondzorg acht zich dan ook bevoegd om met inachtneming van het bepaalde in het Reglement uitspraak te doen over het geschil.

Ontvankelijkheid

De Geschilleninstantie Mondzorg overweegt dat het geschil betrekking heeft op ongenoegen als bedoeld in artikel 1 van het Reglement. Klager heeft dit ongenoegen als klacht eerst voorgelegd aan verweester en ondanks tussenkomst van de klachtenfunctionaris van de [beroepsorganisatie] zijn partijen niet tot een oplossing gekomen.

Het griffiegeld is binnen de daarvoor gestelde termijn door klager voldaan. De Geschilleninstantie Mondzorg verklaart klager ontvankelijk.

Inhoudelijke beoordeling

Ter beantwoording ligt de vraag voor of verweerder bij het uitvoeren van zijn werkzaamheden heeft gehandeld zoals van een redelijk handelend en redelijk bekwaam tandarts onder gelijke omstandigheden verwacht mag worden.

Klager heeft zich vanwege parodontale problemen in mei 2017 gemeld in de praktijk van verweerder. Onweersproken is dat verweerder klager slechts tweemaal heeft gezien: bij het eerste onderzoek en het maken van het behandelplan en vervolgens enkele weken later bij de extractie van element 37. Daarna heeft verweerder de behandelingen aan de mondhygiënistes van zijn praktijk overgelaten. Aanvankelijk waren de resultaten van de behandeling goed en nam de diepte van de pockets af. Aan klager werd te kennen gegeven dat zijn mondgezondheid verbeterde en dat hij op de goede weg was. Toen de diepte van de pockets toenam heeft verweerder klager niet zelf onderzocht en de bevindingen uit zijn praktijk niet aan de tandarts van klager overgebracht. Klager verkeerde daardoor in de onterechte veronderstelling dat er nog steeds sprake was van een verbetering van zijn parodontale problemen.

Een bezoek aan zijn eigen tandarts ruim twee jaar later, in augustus 2019, maakte voor hem echter duidelijk dat er nog steeds, of weer, sprake was van een ernstige situatie.

Verweerder heeft bevestigd dat hij de behandelingen van klager overliet aan zijn mondhygiënistes en dat hij heeft verzuimd de tandarts van klager over de behandelingen van klager te informeren.

Hoewel verweerder hiertoe niet verplicht is, is dit wel het juiste collegiale gedrag.

De Geschilleninstantie is van oordeel dat verweerder tekort is geschoten in zijn zorgplicht jegens klager door geen regie te voeren en geen toezicht te houden op de door de mondhygiënistes uitgevoerde behandelingen. Verweerder heeft niet gehandeld zoals van een redelijk handelend en redelijk bekwaam tandarts mag worden verwacht.

Het is echter de vraag of de huidige mondsituatie en de klachten van klager (gevorderd botverlies en gevorderde parodontitis) zijn toe te schrijven aan het handelen of nalaten van verweerder. Bij aanvang van de behandeling van klager door verweerder was sprake van een kritieke parodontale situatie. Of de schade aan het gebit en tandvlees van klager te beperken was is dan ook de vraag. Klager had hoe dan ook nadere parodontale behandelingen moeten ondergaan.

Resumerend is de Geschilleninstantie van oordeel dat verweerder nalatig heeft gehandeld door de mondgezondheid van klager onvoldoende te monitoren en de behandelingen aan het gebit van klager over te laten aan de mondhygiënistes. Die klacht is gegrond.

Tussen het handelen van verweerder en de door klager beweerdelijk geleden schade bestaat zoals hiervoor is toegelicht niet een zodanig verband dat geoordeeld kan worden dat de schade die klager thans en in de toekomst aan zijn gebit lijdt en zal lijden het gevolg is van het niet adequaat handelen van verweerder. De Geschilleninstantie zal de door klager gevorderde schadevergoeding dan ook afwijzen.

Nu de klacht van klager gegrond is verklaard zal de Geschilleninstantie wel bepalen dat het door klager betaalde griffiegeld van € 75,00 aan hem dient te worden gerestitueerd.

Uitspraak

De Geschilleninstantie Mondzorg:

- verklaart de klacht gegrond;
- bepaalt dat aan klager een bedrag van € 75,00 ter zake van het griffiegeld dient te worden gerestitueerd;
- wijst af het meer of anders verzochte.

Namens de Geschilleninstantie Mondzorg,

Bunnik, 17 december 2021

Met verzenddatum, 26 januari 2022